നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി.ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവ്വഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

രവി ശർമ്മ

V.

സംസ്ഥാനവും (എൻസിടി ഡൽഹി ഗവൺമെന്റ്) മറ്റൊരാളും

(ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ.410-411/2015)

2022 ജൂലൈ 11

[ജസ്റ്റിസ് അഭയ് എസ്. ഓക, ജസ്റ്റിസ് എം. എം. സുന്ദരേഷ്]

ക്രിമിനൽ നടപടി ചട്ടം, 1973 – വകുപ്പ് 378-ഇന്ത്യൻ തെളിവ് നിയമം 1872 – വകുപ്പ് 27 – ഒരു മൃതദേഹം കണ്ടെത്തിയതിനെ തുടർന്ന് എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു – പിഡബ്ല്യു-2 (മരിച്ചയാളുടെ സഹോദരൻ) മൃതദേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞു – മരിച്ചയാളുടെ പിതാവായ പിഡബ്ല്യു-1, പിഡബ്ല്യു-2 എന്നിവരുടെ മൊഴികൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്-ഇരുവരും പ്രതിയാണെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെ സംശയം ഉന്നയിച്ചു – സംശയത്തിന്റെ ആനുകൂല്യം നൽകി വിചാരണ കോടതി അപ്പീൽവാദിക്ക് അനുകൂലമായി അയാളെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കാൻ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചു-അപ്പീൽവാദിയെ ശിക്ഷിക്കാൻ ഹൈക്കോടതി ഉത്തരവിട്ടു – അപ്പീലിൽ, വിധിച്ചു : സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 378 ന് സുപ്രീംകോടതി വിവിധ വിധിന്യായങ്ങളിലൂടെ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള നിയമപരിധിയുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ടല്ല ഹൈക്കോടതി പ്രവർത്തിച്ചത് – ഒരു സ്വതന്ത്ര സാക്ഷിയും ഒപ്പിട്ടില്ല എന്നതിനാൽ നടത്തിയ റിക്കവറികളും (അന്വേഷണത്തിൽ കണ്ടെടുത്ത വസ്തുക്കൾ) സംശയാസ്പദമായിരുന്നു – പ്രോസിക്യൂഷൻ നൽകിയ തെളിവുകളിൽ ധാരാളം വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു – ഉദ്ദേശ്യം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല – പ്രതിയാണെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്നയാൾ

കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് തെളിയിക്കുന്നതിന് മതിയായ സാഹചര്യ തെളിവുകളില്ല – ബാലിസ്റ്റിക് വിദഗ്ധന്റെ റിപ്പോർട്ടും അനിശ്ചിതത്വത്തിലാണ് – ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായം റദ്ദാക്കി–വിചാരണക്കോടതി കുറ്റവിമുക്തനാക്കിക്കൊണ്ട് പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ് പുനഃസ്ഥാപിച്ചു.

ജാഫരുദ്ദീനും മറ്റുള്ളവരും v. കേരള സംസ്ഥാനം 2022 എസ്.സി.സി ഓൺലൈൻ എസ്.സി. 495; മോഹൻ അലിയാസ് ശ്രീനിവാസ് അലിയാസ് സീന അലിയാസ് ടെയ്ലർ സീന v. കർണാടക സംസ്ഥാനം 2021 എസ്.സി.സി ഓൺലൈൻ എസ്.സി.1233, എൻ വിജയകുമാർ v. തമിഴ്നാട് സംസ്ഥാനം (2021) 3 എസ്.സി.സി 687–ആശ്രയിച്ചു.

തർസെം കുമാർ v. ഡൽഹി അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ (1994) Supp 3 എസ്.സി.സി 367: [1994] 2 Supp. എസ്.സി.ആർ 740; പദാല വീര റെഡ്ഡി v. ആന്ധ്രാപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം (1989) 2 Supp എസ്. സി. സി. 706; ചന്ദ്രകാന്ത് ഗണപത് സോവിത്ത്കർ v. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം (1975) 3 എസ്. സി. സി. 16–പരാമർശിച്ചു.

കേസ് നിയമ സൂചിക

(2021) 3 എസ്.സി.സി 687	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 8
[1994] 2 Suppl. എസ്.സി.ആർ 740	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 13
(1989) 2 സപ്പോർട്ട്. എസ്.സി.സി 706	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 14
(1975) 3 എസ്.സി.സി 16	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 15

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരിത : ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ.410–411/2015.

2014 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ 585,1611 ൽ ന്യൂഡൽഹിയിലെ ഡൽഹി ഹൈക്കോടതി 17.12.2014,24.12.2014 തീയതികളിൽ പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

കൃഷൻ കുമാർ, ശ്രീമതി സുനിത അറോറ, മോഹിത് ഡി. റാം, ശിവം ബേദി, അനുഭവ് ശർമ – എന്നിവർ അപ്പീൽവാദിക്കു വേണ്ടി ഹാജരായി.

ഐശ്വര്യ ഭാട്ടി, എ. എസ്. ജി., രാജൻ കുമാർ ചൌരസ്യ, രുചി കോഹ്ലി, അർച്ചന പഥക് ദേവ്, അപൂർവ് കുറുപ്പ്, ജി. എസ്. മക്കർ, ബി. വി. ബലറാം ദാസ്, ആർ. പി. ലുത്ര, ആശിഷ് കുമാർ – എന്നിവർ അപ്പീൽ പ്രതികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായി.

കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പ്രസ്താവിച്ചത്

ജസ്റ്റിസ് എം. എം. സുന്ദരേഷ്

1. എസ്.സി.നമ്പർ 6/12 ൽ ഡൽഹിയിലെ നോർത്ത്–ഈസ്റ്റ് ജില്ലയിലെ കർക്കർദൂമ കോടതിയിലെ ജില്ലാ, സെഷൻസ് ജഡ്ജി, തെളിവുകളുടെ സൂക്ഷ്മപരിശോധനയിൽ കുറ്റവിമുക്തനാക്കിക്കൊണ്ട് പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ്, ഇന്ത്യൻ തെളിവ് നിയമത്തിലെ (ചുരുക്കത്തിൽ 'നിയമം') വകുപ്പ് 27 പ്രകാരമുള്ള റിക്കവറിയുടേയും കുറ്റകൃത്യം നടത്താനുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിനെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി ഡൽഹി ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് അപവദിത വിധിന്യായത്തിലൂടെ റദ്ദാക്കി.

<u>വസ്തുതകൾ ചുരുക്കത്തിൽ :</u>

2. 30.05.2011 ന്, ഒരു മൃതദേഹം കണ്ടെത്തിയതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രഥമ വിവര റിപ്പോർട്ട് രേഖപ്പെടുത്തി.മരിച്ചയാളുടെ സഹോദരൻ പി. ഡബ്ല്യു 2 ആണ് മൃതദേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞത്.മരിച്ചയാളുടെ പിതാവായ പിഡബ്ല്യു 1, പിഡബ്ല്യു 2

എന്നിവരുടെ മൊഴികൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്, അതിൽ പ്രത്യേകിച്ച് ആരെയും സംശയമുള്ളതായി പറയുന്നില്ല.അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അന്വേഷണം നടത്തുകയും കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ ഏകദേശരൂപം തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്തു. അടുത്ത ദിവസം, പിഡബ്ല്യു 1 ഉം 2 ഉം മരിച്ചയാളുടെ സുഹൃത്തായ പ്രതിയാണെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്നയാളെ സംശയമുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞു. അയാളെ കസ്റ്റഡിയിലെടുത്തതിന് ശേഷം തോക്ക് കണ്ടെടുത്തു . നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 27 പ്രകാരമുള്ള നിരീക്ഷണ റിപ്പോർട്ടിലും (മഹസർ) രേഖാചിത്രത്തിലും റിക്കവറി റിപ്പോർട്ടിലും പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ ഒപ്പിട്ടു, റിക്കവറി റിപ്പോർട്ടിൽ പിഡബ്ല്യു 2 ഉം ഒപ്പുവച്ചു.

3. കുറ്റകൃത്യം നടത്താനുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പിഡബ്ല്യു 2 ന്റെ മൊഴിയും പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നില്ലെന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പിഡബ്ല്യു 1 ന്റെ മൊഴിയും വിചാരണ കോടതി വിശ്വസിച്ചില്ല.നിയമത്തിലെ 27-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം നടത്തിയ റിക്കവറിയിൽ ഇത് ഗുരുതരമായ സംശയം ഉന്നയിച്ചു. സംഭവസ്ഥലത്ത് നിന്ന്, വെടിയുണ്ടകൾക്കൊപ്പം തോക്കിന്റെ ബട്ടിന്റെ തടികൊണ്ടുള്ള ചില ഭാഗങ്ങൾ കണ്ടെടുത്തു.ഇതിൽ നാല് വെടിയുണ്ടകൾ മരിച്ചയാളുടെ പോക്കറ്റിൽ നിന്ന് കണ്ടെത്തി.

4. രണ്ട് അവസരങ്ങളിലും നിരവധി സ്വതന്ത്ര സാക്ഷികളുടെ സാന്നിധ്യം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഉദ്ദേശ്യം തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും റിക്കവറി സംശയാസ്പദമാണെന്നും കണ്ടെത്തിയ കോടതി, അപ്പീൽവാദിക്ക് അനുകൂലമായി സംശയത്തിന്റെ ആനുകൂല്യം നൽകുന്നത് ഉചിതമാണെന്ന് കരുതി.

5. മരപ്പെട്ടയാളെ അവസാനമായി കണ്ടതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിചാരണ കോടതിയുടെ നിലപാടിനോട് ഡൽഹി ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച്

യോജിച്ചിട്ടും, കുറ്റം ചെയ്യാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യവും റിക്കവറിയുമായും ബന്ധപ്പെട്ട് പിഡബ്ല്യു 2 നൽകിയ മൊഴി ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് അംഗീകരിച്ചു. അപ്പീൽവാദിയുടെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന തോക്കുമായി ബന്ധപ്പെടുത്താവുന്ന മരണത്തിന് കാരണമായ ബുള്ളറ്റുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ബാലിസ്റ്റിക് വിദഗ്ധന്റെ മൊഴികളിൽ വ്യക്തതയില്ലാത്തതിനാൽ വിചാരണ കോടതി അത് ഒഴിവാക്കിയെങ്കിലും, അതിൽ ആശ്രയിക്കാമെന്ന് ഹൈക്കോടതിക്ക് തോന്നി. സന്ദർഭവശാൽ, ബട്ടിന്റെ തടികൊണ്ടുള്ള കഷണം അപ്പീൽവാദിയുടേതാണെന്ന് അനുമാനിക്കപ്പെട്ടു. അതിനാൽ, പ്രതിയാണെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്നയാൾ കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് തെളിയിക്കുന്നതിന് മതിയായ സാഹചര്യ തെളിവുകളുണ്ടെന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഹൈക്കോടതി അയാൾക്ക് ശിക്ഷാവിധി നൽകി.

6. വിചാരണക്കോടതിയുടെ നീതിയുക്തമായ വിധിന്യായം ഹൈക്കോടതി സ്വന്തം കാഴ്ചപ്പാടുകൾ ഉൾപ്പെടുത്തി മാറ്റേണ്ടതായിരുന്നില്ലെന്ന് അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ കൃഷ്ൻ കുമാർ വാദിച്ചു. വിചാരണക്കോടതിയുടെ നിലപാട് വിശ്വസനീയമാണെന്ന് ഹൈക്കോടതി അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ, പ്രതിയെ കുറ്റക്കാരനായി വിധിക്കാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. ഹൈക്കോടതി വിധിച്ചതുപോലെ കേസിൽ മതിയായ സാഹചര്യ തെളിവുകളില്ല, നിയമപ്രകാരം കുറ്റം ചെയ്യാനുള്ള പ്രേരണയും അല്ലെങ്കിൽ ഉദ്ദേശ്യം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. സാഹചര്യ തെളിവുകളുടെ കാര്യത്തിൽ, കുറ്റം ചെയ്യാനുണ്ടായ പ്രേരണ അല്ലെങ്കിൽ കാരണം കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നു. ബാലിസ്റ്റിക് വിദഗ്ദ്ധന്റെ അഭിപ്രായം വിചാരണ കോടതി ശരിയായി ശ്രദ്ധിക്കുകയും അത് അവ്യക്തമായതിനാൽ അപ്പീൽവാദിക്ക് അനുകൂലമായി ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. സംഭവം നടന്ന സ്ഥലത്ത് ആദ്യം നടത്തിയ പരിശോധനയിലും അതിനുശേഷം

അപ്പീൽവാദിയുടെ മൊഴിയനുസരിച്ച് നടത്തിയ പരിശോധനയിലും റിക്കവറി നടത്തിയ രീതി വിചാരണക്കോടതി ശരിയായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സംശയിച്ചു. വിചാരണക്കോടതി ഉന്നയിച്ച സംശയം തീർപ്പാക്കിയിട്ടില്ല. വിചാരണക്കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തിൽ വൈരുദ്ധ്യം ഇല്ലാത്തതിനാൽ ഹൈക്കോടതി അതിന് വിപരീതമായ ഒരു തീരുമാനമെടുക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

7. അപ്പീൽ തീരുമാനിക്കുന്നതിൽ ഹൈക്കോടതിയുടെ അധികാരം വളരെ വിശാലമാണെന്ന് എതിർകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഡീഷണൽ സോളിസിറ്റർ ജനറൽ ഐശ്വര്യ ഭാട്ടി സമർപ്പിച്ചു. തെളിവുകൾ പുനപരിശോധിക്കാൻ ഹൈക്കോടതിക്ക് കഴിയും. ഹൈക്കോടതി നൽകിയ വ്യക്തമായ കാരണങ്ങളിൽ വൈരുദ്ധ്യമില്ല. മരണപ്പെട്ടയാളും അപ്പീൽവാദിയും തമ്മിലുള്ള ശത്രുതയാണ് കുറ്റം ചെയ്യാനുണ്ടായ കാരണമെന്ന് പിഡബ്ല്യു 2 മൊഴി നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഈ മൊഴിയും റിക്കവറിയും അപ്പീൽവാദിയെ ശിക്ഷിക്കാൻ മതിയായ കാരണങ്ങളാണ്.

8. കേസിന്റെ മെറിറ്റിലേക്ക് കടക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, ഹൈക്കോടതി ഒരു അപ്പീൽ തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമത്തിലെ (ചുരുക്കത്തിൽ സിആർപിസി) വകുപ്പ് 378 ന്റെ വ്യാപ്തി നിയമപ്രകാരം എത്രത്തോളമുണ്ടെന്ന് പറയാൻ കോടതി ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ജാഫരുദ്ദീനും മറ്റുള്ളവരും v. കേരള സംസ്ഥാനം (2022 എസ്.സി.സി ഓൺലൈൻ എസ്.സി 495) കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ സമീപകാല വിധിന്യായത്തിലെ പ്രസക്തമായ ഭാഗം ഇവിടെ ചേർക്കാൻ കോടതി ആഗ്രഹിക്കുന്നു :

> 25. സി ആർ പി സി യുടെ യുടെ വകുപ്പ് 378 പ്രകാരം ഒരാളെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയതിനെതിരായ അപ്പീൽ കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ, അപ്പീൽ കോടതി വിചാരണ കോടതിയുടെ കാഴ്ചപ്പാട് അംഗീകരിക്കാൻ

കഴിയുന്ന ഒന്നാണോയെന്ന് പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്, പ്രത്യേകിച്ചും റെക്കോർഡിലുള്ള തെളിവുകൾ വിശകലനം ചെയ്യുമ്പോൾ. കുറ്റവിമുക്തനാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവ് പ്രതിയാണെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്നയാളുടെ നിരപരാധിത്വം കൂടുതൽ തെളിയിക്കുന്നു എന്നതാണ് കാരണം. അതിനാൽ, കുറ്റവിമുക്തനാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള വിചാരണക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവ് പിൻവലിക്കുമ്പോൾ അപ്പീൽ കോടതി വളരെയധികം ശ്രദ്ധ ചെലുത്തേണ്ടതുണ്ട്. അതിന്റെ ഫലമായി കുറ്റാരോപിതൻ നിരപരാധിയാണെന്ന അനുമാനം ശക്തിപ്പെടുന്നു. പ്രതിയാണെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്നയാൾക്ക് അനുകൂലമായ ഇത്തരം ശക്തമായ അനുമാനത്തെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നിയമപരമായ മാനദണ്ഡങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സമഗ്രമായ സൂക്ഷ്മപരിശോധനയിലൂടെ മാത്രമേ ചോദ്യംചെയ്യാൻ പാടുള്ളൂ.

9. മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധിന്യായത്തിൽ ഈ കോടതി നിയമം സ്ഥാപിക്കുമ്പോൾ താഴെപ്പറയുന്ന തീരുമാനങ്ങളും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് :

മുൻകാല വിധികൾ :

- മോഹൻ എന്ന ശ്രീനിവാസ് എന്ന സീന **v.** കർണാടക സംസ്ഥാനം, [2021 എസ്.സി.സി ഓൺലൈൻ എസ്.സി 1233] കേസിൽ താഴെപ്പറയുന്നതുപോലെ വിധിച്ചു :

"20. കുറ്റവിമുക്തമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവിനെതിരെ അപ്പീൽ നൽകാൻ സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 378 സംസ്ഥാനത്തെ പ്രാപ്തമാക്കുന്നു. അപ്പീൽ കോടതിക്ക് പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയുന്ന അധികാരങ്ങളെക്കുറിച്ച് സിആർപിസി 384–ാം വകുപ്പിൽ പറയുന്നു. വിചാരണക്കോടതി പ്രതികളെ കുറ്റവിമുക്തരാക്കി വിധി പുറപ്പെടുവിക്കുമ്പോൾ, അപ്പീലിനെക്കാൾ അവരുടെ നിരപരാധിത്വം

കൂടുതൽ തെളിയിക്കപ്പെടുന്നു. അനന്തരഫലമായി, നിരപരാധിത്വവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പ്രതിക്ക് അനുകൂലമായ ഇത്തരം ശക്തമായ അനുമാനം പ്രോസിക്യൂഷന്റെ ഉത്തരവാദിത്തം കൂടുതൽ ഭാരമുള്ളതാക്കി മാറ്റുന്നു. തീർച്ചയായും, വിധി പ്രസ്താവിക്കുന്നതിൽ വിചാരണ കോടതിക്ക് അതിന്റേതായ മുൻതൂക്കമുണ്ട്, അതായത് സാക്ഷികൾ മൊഴി നൽകുമ്പോൾ അവരെ നേരിട്ട് കാണാനും വിസ്തരിക്കാനും കഴിയും. അപ്പീൽ കോടതി, ഹാജരാക്കിയിട്ടുള്ള തെളിവുകൾ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കുക മാത്രമല്ല വിചാരണ കോടതിയുടെ തീരുമാനം സാധ്യവും വിശ്വസനീയവുമാണോ എന്ന് സ്വയം ബോധ്യപ്പെടാനും ബാധ്യസ്ഥമാണ്. രണ്ടു വ്യത്യസ്ത സമീപനങ്ങൾ സാദ്ധ്യമാകുമ്പോൾ, സാക്ഷികളെ നേരിൽ കണ്ട് അവരുടെ മൊഴികൾ വിലയിരുത്തിയതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രതിയെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയ വിചാരണ കോടതിയുടെ നിലപാടിനാണ് മുൻതൂക്കം നൽകേണ്ടത്. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 21, പ്രതിയെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയതിന് ശേഷവും ഒരു പരിധിവരെ സംരക്ഷണം നൽകുന്നു, ഇത് പൂർണ്ണമായ സംരക്ഷണമല്ല. ഒരാളെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു കേസ് കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ അപ്പീൽകോടതി വഹിക്കേണ്ട പങ്കിനെക്കുറിച്ച് കോടതി സ്വയം ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്.

> 21. ഓരോ കേസും സത്യത്തിലേക്കെത്തുന്നത് ഓരോ രീതിയിലാണ്, അത് കോടതിയുടെ ഉത്തരവാദിത്തമാണ്. കോടതി, ലഭ്യമായ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സത്യം കണ്ടെത്തണം. വ്യക്തിപരമായ അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് ഇവിടെ സ്ഥാനം ഇല്ല, കുറ്റത്തിന്റെ സ്വഭാവം പോലും കോടതിയുടെ പ്രവർത്തനത്തെ ബാധിക്കരുത്. കേസുകൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിൽ കോടതികളുടെ ഒരു ശ്രേണി ഉണ്ട്. കേസ് ഗൗരവ സ്വഭാവമുള്ളതാണെങ്കിൽ വിചാരണക്കോടതി ഒരു പ്രത്യേക രീതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുമെന്ന് അപ്പീൽ കോടതി പ്രതീക്ഷിക്കരുത്. മറിച്ച്, കേസ്

അത്രയും ഗൗരവമുള്ളതായിരുന്നിട്ടും വിചാരണക്കോടതി മെറിറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കേസ് തീർപ്പാക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് അഭിനന്ദിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്.

22. ചില സമയങ്ങളിൽ കോടതിക്ക് അതിന്റേതായ പരിമിതികളുണ്ട്. വിവിധ കോടതികൾ വ്യത്യസ്ത തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുന്നതായി കോടതി കണ്ടെത്തുന്നു, അതായത് ഒരേ വിഷയത്തിൽ വിചാരണ കോടതി ഒരു തീരുമാനവും അപ്പീൽ കോടതി മറ്റൊരു തീരുമാനവും എടുക്കുന്നു. കോടതി സംവിധാനത്തിലെ പരിമിതികൾ മൂലമാണ് അത്തരം തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുന്നതെങ്കിൽ, അത് ശുഭസൂചനയല്ല. ജില്ലാ കോടതികൾ നിയമ വ്യവസ്ഥയുടെ അടിസ്ഥാനം ആയതിനാൽ, ഓരോ കേസും അതിന്റേതായ വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തീരുമാനിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടാകണം. മറിച്ച് ആണെങ്കിൽ, അത് സദാചാരപരമായ മാനദണ്ഡങ്ങൾ അടിസ്ഥാനമാക്കി ശിക്ഷ വിധിക്കുന്ന ഒരു സാധാരണ രീതിയാക്കപ്പെടാം. എല്ലാ തെളിവുകളും പരിഗണിച്ച ശേഷം നൽകിയ ഒരു വിധിയെ വിമർശിക്കാനോ അപലപിക്കാനോ ശ്രമിക്കുന്നത് ഒഴിവാക്കണം. ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള പരാമർശം നടത്തുന്നതിന് മുമ്പ് അപ്പീൽ കോടതി ഒരു പരിധിവരെ ജാഗ്രത പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട് .

23. സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 378 പ്രകാരം കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയതിനെതിരായ അപ്പീൽ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ അപ്പീൽ കോടതിയുടെ അന്വേഷണത്തിന്റെ പരിധി ഈ കോടതി നിയമപ്രകാരം പലതവണ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് വീണ്ടും ആവർത്തിക്കാൻ ഈ കോടതി ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, മറിച്ച്, അൻവർ അലി v. ഹിമാചൽ പ്രദേശ് സംസ്ഥാനം, (2020) 10 എസ്.സി.സി 166 കേസിൽ പുറപ്പെടുവിച്ച

സമീപകാല വിധിയിൽ ആശ്രയിക്കുന്നു:

14.2. മേൽപ്പറഞ്ഞ തീരുമാനത്തിൻറെ 20-ാം ഖണ്ഡികയിൽ താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ ഒരു കോടതി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വസ്തുതാപരമായ കണ്ടെത്തലുകൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ എപ്പോഴാണ് അവ വികലമാണെന്ന് വിധിക്കാൻ കഴിയുക : [ബാബു v. കേരള സംസ്ഥാനം, [(2010) 9 എസ്.സി.സി 189] :

> "20. പ്രസക്തമായ കാര്യങ്ങൾ അവഗണിക്കുകയോ ഒഴിവാക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ അപ്രസക്തമായ/അനുവദനീയമല്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുകയോ ചെയ്താണ് കണ്ടെത്തലുകൾ നടത്തിയിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ ഒരു കോടതി രേഖപ്പെടുത്തിയ വസ്തുതാപരമായ കണ്ടെത്തലുകൾ വികലമാണെന്ന് കണക്കാക്കാം. കണ്ടെത്തൽ "തെളിവുഭാരത്തിന് അല്ലെങ്കിൽ തെളിവുകൾക്ക് വിരുദ്ധമാണെങ്കിൽ" അല്ലെങ്കിൽ അത്രത്തോളം യുക്തിവിരുദ്ധമാണെങ്കിൽ അത് വികലമാണെന്ന് പറയാം.(രജീന്ദർ കുമാർ കിന്ദ്ര v. ഡൽഹി അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ. [(1984) 4 എസ്.സി.സി 635], എക്സൈസ് ആൻഡ് ടാക്സേഷൻ ഓഫീസർ-കം-അസസ്സിംഗ് അതോറിറ്റി v. ഗോപി നാഥ് ആൻഡ് സൺസ് [1992 Supp(2) എസ്.സി.സി 312], ത്രിവേണി റബ്ബർ ആൻഡ് പ്ലാസ്റ്റിക്സ് v. സിസിഇ [1994 Supp (3) എസ്.സി.സി 665], ഗയ ദിൻ v. ഹനുമാൻ പ്രസാദ് [(2001) 1 എസ്.സി.സി 501], അരുവേലു v. സ്റ്റേറ്റ്, [(2009) 10 എസ്.സി.സി 206], ഗമിനി

ബാല കോടേശ്വര റാവു v. ആന്ധ്രാപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം [(2009) 10 എസ്.സി.സി 636] തുടങ്ങിയ കേസുകൾ നോക്കുക)

"കുൽദീപ് സിംഗ് v. കമ്മീഷണർ ഓഫ് പോലീസ് [(1999) 2 എസ്.സി.സി 10] കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തെ തുടർന്ന്, ഒരു തെളിവുമില്ലാതെയോ അല്ലെങ്കിൽ പൂർണ്ണമായും വിശ്വസനീയമല്ലാത്ത തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലോ യുക്തിസഹമായി ചിന്തിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയും ആശ്രയിക്കാത്ത ഒരു തീരുമാനത്തിലാണ് എത്തിച്ചേരുന്നതെങ്കിൽ ആ ഉത്തരവ് വികലമായിരിക്കുമെന്ന് നിരീക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ സ്വീകാര്യവും ആശ്രയിക്കാവുന്നതുമായ ചില തെളിവുകൾ രേഖകളിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ, നിഗമനങ്ങൾ വികലമായി കണക്കാക്കില്ല, കണ്ടെത്തലുകളിൽ ഇടപെടില്ല.

14.3. വിജയ് മോഹൻ സിംഗ് v. കർണാടക സംസ്ഥാനം, [(2019) 5 എസ്.സി.സി 436] കേസിലെ സമീപകാല വിധിയിൽ, സിആർപിസി വകുപ്പ് 378 ന്റെ വ്യാപ്തിയും കുറ്റവിമുക്തമാക്കുന്നതിനെതിരായ അപ്പീലിൽ ഹൈക്കോടതിയുടെ [കർണാടക സംസ്ഥാനം v. വിജയ് മോഹൻ സിംഗ്, 2013 എസ്.സി.സി ഓൺലൈൻ കർണാടക 10732] ഇടപെടലും പരിഗണിക്കാൻ ഈ കോടതിക്ക് വീണ്ടും അവസരം ലഭിച്ചു. 1952 മുതൽ ഈ കോടതി കൈക്കൊണ്ട നിരവധി തീരുമാനങ്ങൾ കോടതി പരിഗണിച്ചു. ഖണ്ഡിക 31 ൽ, താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ നിരീക്ഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്തു :

"31. ഉമേദ്ഭായ് ജാദവ്ഭായ് v. ഗുജറാത്ത് സംസ്ഥാനം, [(1978) 1 എസ്.സി.സി 228] കേസിൽ സമാനമായ ഒരു ചോദ്യം ഈ കോടതിയുടെ പരിഗണനയിൽ വന്നു. ഈ കോടതി മുമ്പാകെയുള്ള കേസിൽ, റെക്കോർഡിലുള്ള മുഴുവൻ തെളിവുകളും പുനപരിശോധിച്ചശേഷം വിചാരണക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച കുറ്റവിമുക്തനാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവിൽ ഹൈക്കോടതി ഇടപെട്ടു. വിധി റദ്ദാക്കിയ ഹൈക്കോടതി, പ്രതികളെ കുറ്റവിമുക്തരാക്കുമ്പോൾ വിചാരണക്കോടതി നൽകിയ കാരണങ്ങൾ പരിഗണിച്ചില്ല. ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധി സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന ഈ കോടതി 10-ാം ഖണ്ഡികയിൽ താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ നിരീക്ഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്തു:

> '10. കുറ്റവിമുക്തമാക്കുന്ന ഉത്തരവിനെതിരായ അപ്പീൽ അനുവദിച്ചാൽ, മുഴുവൻ തെളിവുകളും സ്വതന്ത്രമായി പുനപരിശോധിക്കാനും സ്വന്തമായ നിഗമനത്തിലെത്താനും ഹൈക്കോടതിക്ക് അധികാരമുണ്ട്. സാധാരണഗതിയിൽ തെളിവുകൾ ശരിയായി പരിശോധിച്ച ശേഷമാണ് സെഷൻസ് ജഡ്ജി തീരുമാനത്തിൽ എത്തിയതെങ്കിൽ ഹൈക്കോടതി അതിന് അർഹമായ പ്രാധാന്യം നൽകും. എന്നാൽ ഈ കേസിലെ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതും നിർണായകവുമായ വിഷയത്തിൽ സെഷൻ ജഡ്ജ് തികച്ചും തെറ്റായ അനുമാനം നടത്തിയിട്ടുള്ളതിനാൽ കേസിന്റെ പ്രത്യേക

സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഈ നിയമം ബാധകമല്ല.

31.1. സാംബശിവൻ v. കേരള സംസ്ഥാനം [(1998) 5 എസ്.സി.സി 412] കേസിൽ, ഹൈക്കോടതി, വിചാരണക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച കുറ്റവിമുക്തമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവ് അസാധുവാക്കുകയും രേഖയിലുള്ള മുഴുവൻ തെളിവുകളും പുനപരിശോധിച്ചശേഷം പ്രതി കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് വിധിക്കുകയും ചെയ്തു, എന്നാൽ, തെളിവുകൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിൽ വിചാരണ കോടതിയുടെ സമീപനം നിയമവിരുദ്ധമായിരുന്നോ അതോ വിചാരണ കോടതി എത്തിച്ചേർന്ന നിഗമനങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും അംഗീകരിക്കാനാവാത്തതാണോ എന്ന ചോദ്യത്തിൽ ഹൈക്കോടതി ഒന്നും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. വിചാരണക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച കുറ്റവിമുക്തമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവിൽ കാര്യമായ വീഴ്ചകൾ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും വികലമാണെന്നും ബോധ്യപ്പെട്ടതിനെത്തുടർന്ന്, വിചാരണ കോടതിയുടെ ഈ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കുകയും പ്രതി കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് വിധിക്കുകയും ചെയ്ത ഹൈക്കോടതി ഉത്തരവ് ഈ കോടതി സ്ഥിരീകരിച്ചു. അതിനാൽ, ഹൈക്കോടതി പാസാക്കിയ ശിക്ഷാവിധി ഉത്തരവിൽ ഇടപെടാൻ ഈ കോടതി വിസമ്മതിച്ചു. ഹൈക്കോടതി പാസാക്കിയ ശിക്ഷാവിധി സ്ഥിരീകരിക്കുമ്പോൾ, ഈ കോടതി ഖണ്ഡിക 8 ൽ താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ നിരീക്ഷിച്ചു:

'8. മേൽപ്പറഞ്ഞ തത്വങ്ങൾ ഹൈക്കോടതി

പാലിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് നിർണ്ണയിക്കാൻ അപ്പീലിലുള്ള വിധിന്യായം കോടതി പരിശോധിച്ചു. ദോഷി കേസിൽ[രമേഷ് ബാബുലാൽ ദോഷി v. ഗുജറാത്ത് സംസ്ഥാനം, (1996) 9 എസ്.സി.സി 225] ഈ കോടതി നിർദ്ദേശിച്ച നടപടിക്രമം ഹൈക്കോടതി കർശനമായി പിന്തുടർന്നിട്ടില്ലെന്ന് കോടതി കണ്ടെത്തുന്നു, അതായത്, തെളിവുകൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിൽ വിചാരണക്കോടതിയുടെ സമീപനം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നിയമവിരുദ്ധമാണോ അതോ കോടതി എത്തിച്ചേർന്ന നിഗമനങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും അംഗീകരിക്കാനാവാത്തതാണോ എന്ന ചോദ്യം ആദ്യം പരിഗണിച്ചില്ല അല്ലെങ്കിൽ തീരുമാനിച്ചില്ല, ഇതാണ് കുറ്റ വിമുക്തമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവിൽ ഇടപെടാൻ യോഗ്യമായ ഏക കാരണം. ഹൈക്കോടതി, ഉന്നയിച്ച എല്ലാ വാദങ്ങളും കൃത്യമായി പരിഗണിച്ച് നീതിയുക്തമായ ഒരു വിധിന്യായം പുറപ്പെടുവിച്ചെങ്കിലും മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രധാന കാര്യം അവഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇത് അപ്പീലിലുള്ള വിധിന്യായം റദ്ദാക്കുന്നതിനെ ന്യായീകരിക്കുമോ? ഇല്ലെന്നാണ് കോടതി കരുതുന്നത്. കോടതിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, വിചാരണക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച കുറ്റവിമുക്തമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവ് അസാധുവാക്കിയ അപ്പീൽ കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിന്റെ സാധുത പരിഗണിക്കുന്ന കോടതി,

തെളിവുകൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിൽ വിചാരണക്കോടതിയുടെ സമീപനം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നിയമവിരുദ്ധമായിരുന്നോ അല്ലെങ്കിൽ കോടതി എത്തിച്ചേർന്ന നിഗമനങ്ങൾ നിലനിൽക്കത്തക്കതല്ലേ എന്നും അപ്പീൽ കോടതിയുടെ വിധിന്യായം അത്തരം കുറവുകൾ നികത്തിയിട്ടുണ്ടോ എന്നും സ്വയം ബോധ്യപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ വിചാരണക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ ഇടപെടേണ്ടതായിരുന്നുവെന്ന് വിധിക്കാം. അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ, അപ്പീൽ കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ ഇടപെടാൻ വ്യക്തമായും ഒരു കാരണവുമില്ല. എന്നാൽ മറിച്ച്, വിചാരണക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ അത്തരത്തിലുള്ള വീഴ്ചകൾ ഒന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്ന നിഗമനത്തിൽ കോടതി എത്തിയാൽ, കുറ്റവിമുക്തമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവിൽ അപ്പീൽ കോടതിയുടെ ഇടപെടൽ ന്യായീകരിക്കാനാവില്ലെന്ന് വിധിക്കേണ്ടതുണ്ട്; അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ അപ്പീൽ കോടതിയുടെ വിധിന്യായം റദ്ദാക്കേണ്ടതാണ്,കാരണം രണ്ട് യുക്തിസഹമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, കുറ്റവിമുക്തതയെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന നിലപാടിനാണ് മുൻതൂക്കം നൽകേണ്ടത്. മേൽപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുത്ത്, ഈ കേസിൽ വിചാരണ കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പരിശോധിക്കാൻ കോടതി

താല്പര്യപ്പെടുന്നു.'

31.2. കെ. രാമകൃഷ്ണൻ ഉണ്ണിത്താൻ v. കേരള സംസ്ഥാനം, [(1999) 3 എസ്.സി.സി 309] കേസിൽ, കുറ്റവിമുക്തനാക്കുന്ന ഉത്തരവിൽ വിചാരണ ജഡ്ജി നൽകിയ എല്ലാ കാരണങ്ങളും ഹൈക്കോടതി പരിഗണിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് പ്രതിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ വാദിക്കുന്നതിൽ ഏറെക്കുറെ വസ്തുതയുണ്ടെങ്കിലും, സെഷൻസ് ജഡ്ജി വേണ്ടവിധത്തിൽ കേസ് കൈകാര്യം ചെയ്തില്ലെന്നും അദ്ദേഹം എത്തിച്ചേർന്ന നിഗമനം നിലനിൽക്കത്തക്കതല്ലെന്നും കണ്ടെത്തിയതിനെത്തുടർന്ന് ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച ശിക്ഷാവിധി റദ്ദാക്കാൻ ഈ കോടതി വിസമ്മതിച്ചു. പ്രതികളെ കുറ്റവിമുക്തരാക്കുമ്പോൾ പ്രസക്തമായ തെളിവുകൾ സെഷൻസ് ജഡ്ജി പരിഗണിക്കാതിരുന്നതിനാൽ തെളിവുകൾ പുനപരിശോധിക്കുവാനും കേസിൽ വിധി പറയാനും ഹൈക്കോടതിക്ക് പൂർണ്ണമായും അവകാശമുണ്ടെന്ന് ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. ഈ കോടതി ദൃക്സാക്ഷികളുടെ മൊഴികൾ പരിശോധിക്കുകയും അത് തള്ളുന്നതിന് വിചാരണ കോടതി മുന്നോട്ടുവച്ച കാരണങ്ങൾ ഒട്ടും ശരിയല്ലെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തു. വിചാരണക്കോടതി തെളിവുകൾ പരിശോധിക്കുന്നതിൽ കാര്യമായ വീഴ്ച വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും അതിനാൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജി പുറപ്പെടുവിച്ച കുറ്റവിമുക്തനാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവിൽ ഇടപെടേണ്ടത് ഹൈക്കോടതിയുടെ കടമയാണെന്നും ഈ കോടതി

നിരീക്ഷിച്ചു.

31.3. അറ്റ്ലി v. ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം.,[AIR 1955 SC 807], കേസിൽ ഖണ്ഡിക 5 ൽ, ഈ കോടതി താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ നിരീക്ഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്തുഃ

> '5. വിചാരണക്കോടതി പ്രതിയെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയതിനാൽ പ്രസ്തുത വിധിന്യായം വികലമാണെന്ന് കണ്ടെത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിവുകൾ പുനപരിശോധിച്ചതിന്റെ മാത്രം അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഹൈക്കോടതി പ്രസ്തുത വിധിന്യായം റദ്ദാക്കാൻ പാടില്ലായിരുന്നു എന്ന് അപ്പീൽ വാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, സിആർപിസി വകുപ്പ് 417 പ്രകാരമുള്ള അപ്പീലിൽ, അപ്പീൽ കോടതി കുറ്റവിമുക്തനാക്കുന്ന വിധിന്യായം വികലമാണെന്ന നിഗമനത്തിലെത്താത്ത പക്ഷം ആ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് പറയുന്നത് ശരിയല്ല.
>
> കുറ്റവിമുക്തനാക്കുന്ന ഉത്തരവിനെതിരായ അപ്പീലിൽ, മുഴുവൻ തെളിവുകളും പുനപരിശോധിക്കാനും വിധി പറയാനും ഹൈക്കോടതിക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്ന് ഈ കോടതി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, പ്രതിയെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കിക്കൊണ്ട് വിചാരണക്കോടതി പാസാക്കിയ ഉത്തരവിലൂടെ പ്രതിയുടെ നിരപരാധിത്വം ദുർബലപ്പെടുകയല്ല, മറിച്ച് ശക്തിപ്പെടുകയാണെന്ന

വസ്തുതയും വിചാരണ കോടതിയുടെ സാന്നിധ്യത്തിലാണ് സാക്ഷികൾ മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തിയതെന്ന കാര്യവും ഹൈക്കോടതി ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണ്.

പ്രതി കുറ്റക്കാരനാണെന്ന ഉത്തരവിനെതിരായ അപ്പീൽ പോലെ തന്നെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കുന്ന ഉത്തരവിനെതിരായ അപ്പീലിലെ തെളിവുകൾ പരിശോധിക്കാനും നിയമപ്രകാരം അപ്പീൽ കോടതിക്ക് വിശാലമായ അധികാരങ്ങളുണ്ട്. എന്നാലിത് രണ്ട് കാര്യങ്ങൾക്ക് വിധേയമാണ്, അതായത്, വിചാരണ കോടതിയിലേതുപോലെ അപ്പീൽ നടക്കുന്നതിനിടയിലും കുറ്റാരോപിതനെ നിരപരാധിയായി കണക്കാക്കണം, കൂടാതെ, അപ്പീൽ കോടതി, പ്രസ്തുത ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ച വിചാരണ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിന് അർഹമായ പ്രാധാന്യം നൽകണം.

അപ്പീൽ കോടതി ഈ തത്വങ്ങൾ മനസ്സിൽ വച്ചുകൊണ്ട് തെളിവുകൾ പരിശോധിച്ചശേഷം വിപരീത നിഗമനത്തിലെത്തിയാലും വിധിന്യായം വികലമാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല.(ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ബാറിൽ ഉദ്ധരിച്ച കേസുകൾ നോക്കുക, അതായത്, സൂരജ്പാൽ സിംഗ് v. സ്റ്റേറ്റ് [1951 എസ്.സി.സി 1207]; വിലായത് ഖാൻ v. ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം [1951 എസ്.സി.സി 898]. കോടതിയുടെ

അഭിപ്രായത്തിൽ, മുഴുവൻ തെളിവുകളും പുനപരിശോധിച്ച ശേഷം സ്വന്തമായ നിഗമനങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേർന്നതിൽ ഹൈക്കോടതിയെ ന്യായീകരിക്കാനാവില്ലെന്ന എന്ന അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകന്റെ വാദത്തിൽ ഒരു കഴമ്പുമില്ല.

31.4. കെ. ഗോപാൽ റെഡ്ഡി v. ആന്ധ്രാപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം., [(1979) 1 എസ്.സി.സി 355] എന്ന കേസിൽ, വിചാരണക്കോടതി യാതൊരു കഴമ്പുമില്ലാത്ത ചില സംശയങ്ങളുമായി മുന്നോട്ടുപോവുകയും നിസ്സാരമായ കാരണങ്ങളുടെ പേരിൽ വിശ്വാസയോഗ്യമായ തെളിവുകൾ നിരസിക്കുകയും, ഒരുതരത്തിലും സാധ്യമല്ലാത്ത രീതിയിൽ തെളിവുകൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെതാൽ നീതി താല്പര്യം മുൻനിർത്തി ഇടപെടൽ നടത്തേണ്ടത് ഹൈക്കോടതിയുടെ കടമയാണെന്നും അല്ലാത്തപക്ഷം അത് നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുമെന്നും ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു.

- എൻ.വിജയകുമാർ **v.** തമിഴ്നാട് സംസ്ഥാനം., [(2021) 3 എസ്.സി.സി 687] കേസിൽ വിധിച്ചു –

"20. രേഖപ്രകാരമുള്ള തെളിവുകൾ കണക്കിലെടുത്ത് വിചാരണക്കോടതി സ്വീകരിച്ച നിലപാട്, "സ്വീകാര്യമായ ഒരു നിലപാട്" ആണെന്ന് അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ നാഗമുത്തു പ്രധാനമായും വാദിക്കുന്നു. കുറ്റവിമുക്തമാക്കുന്നതിനുള്ള കണ്ടെത്തലുകളെ

പിന്തുണയ്ക്കുന്നതിനായി വിചാരണ കോടതി ശക്തമായതും സാധുതയുള്ളതുമായ കാരണങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് സമർപ്പിച്ചു. സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 378 പ്രകാരം, കുറ്റവിമുക്തമാക്കുന്നതിനെതിരായ അപ്പീലും കുറ്റസ്ഥാപനത്തിന് എതിരായ അപ്പീലും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമില്ല. ഈ വിഷയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ധാരാളം കേസുകൾ പരിഗണിച്ച്, ചന്ദ്രപ്പ v. കർണാടക സംസ്ഥാനം, [(2007) 4 എസ്.സി.സി 415] കേസിലെ വിധിന്യായത്തിൽ ഈ കോടതി, കുറ്റവിമുക്തനാക്കുന്ന ഉത്തരവിനെതിരായ അപ്പീൽ കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ അപ്പീൽ കോടതിയുടെ അധികാരങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച പൊതുവായ തത്വങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പ്രസക്തമായ വിധിന്യായത്തിന്റെ 42–ാം ഖണ്ഡിക ഇപ്രകാരമാണ് : (എസ്.സി.സി. പേജ് 432)

> "42. മേൽപ്പറഞ്ഞ തീരുമാനങ്ങളിൽ നിന്ന്, കോടതിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, കുറ്റവിമുക്തമാക്കുന്ന ഉത്തരവിനെതിരായ അപ്പീൽ കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ അപ്പീൽ കോടതിയുടെ അധികാരങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച് ഇനിപ്പറയുന്ന പൊതുവായ തത്വങ്ങൾ ബാധകമാണ് :
>
> (1) കുറ്റവിമുക്തമാക്കുന്ന ഉത്തരവിന് ആധാരമായ തെളിവുകൾ പുനരവലോകനം ചെയ്യാനും പുനപരിശോധിക്കാനും അപ്പീൽ കോടതിക്ക് പൂർണ്ണ അധികാരമുണ്ട്.

(2) 1973 ലെ ക്രിമിനൽ നടപടി ചട്ടം, ഈ അധികാരം പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു വിധത്തിലുള്ള നിയന്ത്രണമോ വ്യവസ്ഥകളോ പരിമിതിയോ ഏർപ്പെടുത്തുന്നില്ല. അപ്പീൽ കോടതിക്ക് വസ്തുതാപ്രശ്നവും നിയമപ്രശ്നവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കോടതി മുമ്പാകെയുള്ള തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്വന്തമായ നിഗമനത്തിൽ എത്തിച്ചേരാം.

(3) "ശക്തമായ കാരണങ്ങൾ","വികലമായ നിഗമനങ്ങൾ", "പര്യാപ്തമായ കാരണങ്ങൾ", "വളരെ ശക്തമായ സാഹചര്യങ്ങൾ", "ഗുരുതരമായ തെറ്റുകൾ" തുടങ്ങിയ പ്രയോഗങ്ങൾ
കുറ്റവിമുക്തമാക്കുന്നതിനെതിരായ ഒരു അപ്പീൽ പരിഗണിക്കുന്ന അപ്പീൽ കോടതിയുടെ വിപുലമായ അധികാരങ്ങൾ വെട്ടിക്കുറയ്ക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതല്ല. തെളിവുകൾ അവലോകനം ചെയ്യാനും സ്വന്തമായ നിഗമനത്തിലെത്താനുമുള്ള കോടതിയുടെ അധികാരം വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുന്നതിനേക്കാൾ കുറ്റവിമുക്തനാക്കുന്ന ഉത്തരവിൽ ഇടപെടാനുള്ള അപ്പീൽ കോടതിയുടെ വിമുഖത ഊന്നിപ്പറയുന്നതിനാണ് ഇത്തരം “ശക്തമായ ഭാഷാപ്രയോഗങ്ങൾ”.

(4) എന്നാൽ, കുറ്റവിമുക്തനാക്കപ്പെട്ടാൽ, പ്രതിക്ക് രണ്ട് തലത്തിൽ നിയമസംരക്ഷണം ലഭിക്കുമെന്ന് അപ്പീൽ കോടതി ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണ്. ഒന്നാമതായി, അധികാരമുള്ള ഒരു കോടതി കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് തെളിയിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ വ്യക്തി നിരപരാധിയാണെന്നത് ക്രിമിനൽ നിയമശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വമാണ്. രണ്ടാമതായി, കുറ്റാരോപിതനായ വ്യക്തി കുറ്റവിമുക്തനാക്കപ്പെടുന്നതിലൂടെ വിചാരണ കോടതി അയാളുടെ നിരപരാധിത്വം കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നത്.

(5) രേഖാമൂലമുള്ള തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ന്യായമായ രണ്ട് നിഗമനങ്ങൾ സാധ്യമാണെങ്കിൽ, അപ്പീൽ കോടതി വിചാരണക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച കുറ്റവിമുക്തമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കരുത്.

21. അപ്പീൽവാദിയുടെ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ ആശ്രയിച്ചിരുന്ന മുരുഗേശൻ v. സ്റ്റേറ്റ്, [(2012) 10 എസ്.സി.സി 383] കേസിലെ വിധിന്യായത്തിൽ, വിചാരണക്കോടതി കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയതിനെതിരായ അപ്പീലിൽ ഈ കോടതി ഹൈക്കോടതിയുടെ അധികാരങ്ങൾ പരിഗണിച്ചു. മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധിന്യായത്തിൽ, വിചാരണക്കോടതി

പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ് സ്വീകാര്യമല്ലെങ്കിൽ അല്ലെങ്കിൽ യുക്തിസഹമല്ലെങ്കിൽ മാത്രമേ ഹൈക്കോടതിക്ക് ഇടപെടാനും പ്രതിയെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയതിനെതിരെ കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് വിധിക്കാനും കഴിയൂ എന്ന് ഈ കോടതി വ്യക്തമായി വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്. മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധിന്യായത്തിൽ, "സ്വീകാര്യമായ/യുക്തിസഹമായ നിലപാട്" ഉം "തെറ്റായ നിലപാട്" ഉം തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. വ്യക്തമായി പറഞ്ഞാൽ, വിചാരണക്കോടതി കൈക്കൊണ്ട നിലപാട് "യുക്തിസഹമായ ഒരു നിലപാട്" ആണെങ്കിൽ, കുറ്റവിമുക്തമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള വിധി ശിക്ഷാവിധിയിലേക്ക് മാറ്റരുതെന്ന് ഈ കോടതി വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

xxx xxxx xxx

23. കൂടാതെ, ഹക്കീം ഖാൻ v. മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം., [(2017) 5 എസ്.സി.സി 719] കേസിൽ വിചാരണക്കോടതി കുറ്റവിമുക്തമാക്കുന്ന കേസുകളിൽ ഇടപെടുന്നതിനുള്ള അപ്പീൽ കോടതിയുടെ അധികാരങ്ങൾ ഈ കോടതി പരിഗണിച്ചു. വിചാരണക്കോടതിയുടെ "യുക്തിസഹമായ നിലപാട്" ഹൈക്കോടതിയ്ക്ക് അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ പോലും, വിചാരണക്കോടതി കൈക്കൊണ്ട അത്തരം നിലപാട് ഹൈക്കോടതിക്ക് തടയാൻ കഴിയില്ലെന്ന് മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധിന്യായത്തിൽ വിധിച്ചു. വിചാരണക്കോടതിയുടെ വീക്ഷണം യുക്തിസഹമായിരിക്കുന്നിടത്തോളം ഹൈക്കോടതി അതിനോട് യോജിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും വിചാരണ കോടതിയുടെ വിധി തടസ്സപ്പെടുത്താൻ കഴിയില്ലെന്നും വിചാരണ കോടതിയുടെ തീരുമാനം മാറ്റി ഹൈക്കോടതിയുടേത് പകരം വയ്ക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും വിധിച്ചു. വിധിന്യായത്തിന്റെ 9-ാം ഖണ്ഡിക താഴെപ്പറയുന്നു; (എസ്.സി.സി pp. 722-23).

"9. കക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകരുടെ വാദം കേട്ടതിനുശേഷം, വിചാരണക്കോടതിയുടെ പ്രതിയെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള വിധി യുക്തിസഹമായിരുന്നു എന്നതിനപ്പുറം നീതിയുക്തവുമായിരുന്നു. അതിനാൽ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 302 ഉം 149 ഉം അനുസരിച്ച് പതിനേഴു പേരെ കൊലപാതകത്തിന് കുറ്റക്കാരാക്കുന്നത് സുരക്ഷിതമല്ലെന്ന് കോടതി കരുതുന്നു. വിചാരണ കോടതി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കാരണം, മുകളിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ, സംഭവം നടന്ന 6.30 p.m. മുതൽ 7.00 p.m. വരെയുള്ള സമയത്ത് ഇരുട്ടായതിനാൽ പതിനേഴ് വ്യക്തികളെ തിരിച്ചറിയുന്നത് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടാണ് എന്നതാണ്. ഈ കാരണവും, ഏക സ്വതന്ത്ര സാക്ഷി കൂറുമാറുകയും സ്വതന്ത്രരായ മറ്റ് രണ്ട് ദൃക്സാക്ഷികളെ പരിശോധിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്ന വസ്തുതയും തീർച്ചയായും പ്രോസിക്യൂഷന്റെ ഭാഗത്ത് ഒരു വലിയ വിടവ് സൃഷ്ടിക്കും. ഇതിനുപുറമെ, പ്രതികളിൽ മൂന്ന് പേർക്ക് പരിക്കുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു, അവരിൽ രണ്ടുപേർക്ക് തലയോട്ടിയിൽ ആഴത്തിലുള്ള പരിക്കുകളുണ്ടായിരുന്നു, ഇത്, ഒന്നും മുൻകൂട്ടി ആസൂത്രണം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും ഇരുഭാഗത്തും പരിക്കുകളുണ്ടായിട്ടുള്ളതിനാൽ ഒരു തർക്കമുണ്ടായിട്ടുണ്ടാവാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്നുമുള്ള നിഗമനത്തിലേക്ക് നയിക്കും. പരാതിക്കാരനായ കക്ഷിയാണ് ആക്രമണകാരിയെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നതിൽ വിചാരണക്കോടതി അമിതമായി ഇടപെട്ടുവെന്ന് പ്രതിഭാഗം അഭിഭാഷകൻ പറഞ്ഞത് ശരിയായിരിക്കാമെങ്കിലും, കുറ്റവിമുക്തനാക്കുന്നതിലേക്ക് വിചാരണ കോടതിയെ ആത്യന്തികമായി നയിച്ചത് ഈ കേസിന്റെ

വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള സാധ്യമായ അല്ലെങ്കിൽ യുക്തിസഹമായ സമീപനമാണ്. മാത്രമല്ല, കേസിലെ മുഖ്യപ്രതിയായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്ന സർപഞ്ച് സംഭവസ്ഥലത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നോ എന്നതുതന്നെ സംശയാസ്പദമാണ്,അതായത്, സംഭവം നടന്ന സമയത്ത് സർപഞ്ച് ദൂരെയുള്ള ഒരു കോടതിയിൽ ഹാജരായിരുന്നതായും അദ്ദേഹം പിന്നീട് സംഭവസ്ഥലത്ത് എത്തിയെങ്കിലും അത് സംഭവം കഴിഞ്ഞശേഷമാണ് എന്നും പറയുന്നു, ഇത് പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ട മറ്റൊരു പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യമാണ്."

24. മേൽപ്പറഞ്ഞ തത്വങ്ങളും കേസിലെ രേഖാമൂലമുള്ള തെളിവുകളും പ്രയോഗിക്കുന്നതിലൂടെ, മുകളിൽ കോടതി ഇതിനകം ശ്രദ്ധിച്ചതും വിചാരണക്കോടതി വിധിന്യായത്തിൽ പരാമർശിച്ചതുമായ വസ്തുതാപരമായ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, കുറ്റവിമുക്തമാക്കുന്നത് ഒരു "സാധ്യമായ അല്ലെങ്കിൽ യുക്തിസഹമായ നിലപാട്" ആണെന്ന് പറയാൻ കഴിയുമെന്ന് കോടതി കരുതുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധിന്യായങ്ങളിൽ ഈ കോടതി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള പ്രമാണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, മറ്റൊരു കാഴ്ചപ്പാട് സാധ്യമാണെന്ന് കരുതിയാലും, കുറ്റവിമുക്തമാക്കുന്ന വിധിന്യായത്തിൽ ഇടപെടുന്നതിനും ആരോപിക്കപ്പെട്ട കുറ്റത്തിന് അപ്പീൽവാദിയെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനും ഇത് അടിസ്ഥാനമല്ല. തെളിവുകളിൽ നിന്ന്, പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷികളും ഇൻസ്പെക്റ്റിംഗ് ഓഫീസറും കുറ്റാരോപിതനായ അപ്പീൽവാദിയുടെ ഓഫീസിൽ പോയപ്പോൾ, അപ്പീൽവാദി ഓഫീസിൽ ഇല്ലായിരുന്നുവെന്നും ഓഫീസ് തുറന്നിരുന്നുവെന്നും ഓഫീസിൽ ആളുകൾ വന്നുപോയുമിരുന്നുവെന്നും

വ്യക്തമാണ്. പിഡബ്ല്യു 3,5,11 എന്നിവരുടെ മൊഴികളിൽ നിന്ന് അപ്പീൽവാദി മേശയുടെ ഡ്രോയറിൽ നിന്ന് കറൻസിയും സെൽഫോണും എടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നും വ്യക്തമാണ്. രാസവസ്തു പുരട്ടിയ നോട്ടുകളും സെൽഫോണും അപ്പീൽവാദിക്ക് 5.45 p.m ന് നൽകിയതിനോ അപ്പീൽവാദിയെ പിഡബ്ല്യൂ 11, 7.00 p.m വരെ പരിശോധിക്കാതിരുന്നതിനോ കൃത്യമായ വിശദീകരണം നൽകിയിട്ടില്ല.

10. മേൽപ്പറഞ്ഞ തത്വങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുകയും വിചാരണക്കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും നൽകിയ വിധിന്യായത്തിലൂടെ കടന്നുപോകുകയും ചെയ്ത ശേഷം, ഹൈക്കോടതി നിയമപരമായ മാനദണ്ഡങ്ങൾക്കനുസൃതമായി പ്രവർത്തിക്കാത്ത ഒരു കേസാണിതെന്ന് കോടതിക്ക് തോന്നുന്നു.

11. ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിലെ താഴെപ്പറയുന്ന ഖണ്ഡികകൾ ശ്രദ്ധിക്കാൻ കോടതി ആഗ്രഹിക്കുന്നു, അതിൽ മരപ്പെട്ടയാളെ അവസാനമായി കണ്ടതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വിചാരണ കോടതിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടുകളുമായി ഹൈക്കോടതി യോജിക്കുന്നു:

> "12. ക്രോസ്-വിസ്താരത്തിൽ നിന്നാണ്, പ്രതിയെ മരണപ്പെട്ടയാളോടൊപ്പം അവസാനമായി കണ്ടെന്ന ജവഹർ സിംഗിന്റെ മൊഴി കെട്ടിച്ചമച്ചതാണെന്ന് വിചാരണ കോടതി അനുമാനിച്ചത്. മരണപ്പെട്ടയാളുടെ കുടുംബം രവിയാണ് പ്രതിയെന്ന് സംശയം പ്രകടിപ്പിച്ച് തുടങ്ങിയപ്പോഴാണ് മരണപ്പെട്ടയാളെ പ്രതിയോടൊപ്പം അവസാനമായി കണ്ട വ്യക്തി ജവഹർ ആണെന്ന് 2011 മെയ് 30 ലെ പ്രസ്താവന പോലീസ് അവതരിപ്പിച്ചതെന്ന് തോന്നുന്നു. അശോകിന്റെ ക്രോസ് എക്സാമിനേഷനും വിചാരണ കോടതിയുടെ അനുമാനത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നു.

13. മരിച്ചയാളുടെ പിതാവും സഹോദരനും രാവിലെ 7.30/7.45 ഓടെ സ്ഥലത്തെത്തിയതായി അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഇൻസ്പെക്ടർ വിജയ് സിരോതിയ പിഡബ്ല്യു–14, ക്രോസ് എക്സാമിനേഷനിൽ പറഞ്ഞു. അവരുടെ മാനസികാവസ്ഥ വളരെ മോശമായിരുന്നതിനാൽ ആ സമയത്ത് അവർ കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് സംശയിക്കുന്ന ആരുടെയും പേര് വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. അശോക്, ജവഹർ സിംഗ് എന്നിവരുടെ മൊഴികൾ ഒരേ ദിവസം അതായത് 2011 മെയ് 30 ന് മൃതദേഹം പോസ്റ്റ്മോർട്ടം നടത്തി ഏകദേശം ഉച്ചയ്ക്ക് ശേഷം രേഖപ്പെടുത്തിയതായി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ക്രോസ് എക്സാമിനേഷനിൽ പ്രതിയുടെ പേര് മാത്രമാണ് പറഞ്ഞതെന്നും മേൽവിലാസമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ ആ സമയത്ത് അയാളുടെ വീട്ടിലേക്ക് പോകാൻ കഴിയില്ലായിരുന്നു എന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. സാക്ഷികൾ ചില ഗലി നമ്പറും വീട്ട് നമ്പറും പറഞ്ഞെങ്കിലും അതൊരു കോളനിയായതിനാൽ സാക്ഷികളുടെയോ മറ്റാരുടെയെങ്കിലുമോ സഹായത്തോടെ വിലാസം വ്യക്തമായി കണ്ടെത്താത്തെ പ്രതിയെ കണ്ടെത്തുന്നത് ബുദ്ധിമുട്ടായിരുന്നു.

14. അശോക് കുമാറിന്റെയും വിജയ് സിരോട്ടിയയുടെയും ക്രോസ്–എക്സാമിനേഷൻ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, മരപ്പെട്ടയാളെ അവസാനമായി കണ്ടതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തെളിവുകൾ വിശ്വസനീയമല്ലെന്ന വിഷയത്തിൽ വിചാരണക്കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ യുക്തിരഹിതമാണെന്ന് കോടതിക്ക് വിധിക്കാൻ കഴിയില്ല. രണ്ട് സമീപനങ്ങളും സാധ്യമാണെങ്കിലും, വിചാരണ ജഡ്ജി സ്വീകരിച്ച സമീപനവും വിശ്വസനീയമാണ്.

12. അതിനാൽ, മരണപ്പെട്ടയാളെ അവസാനമായി കണ്ടതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ ശരിയല്ലെന്ന് കണ്ടെത്തുമ്പോൾ, അപ്പീൽവാദിയെ പ്രതിചേർക്കാൻ

കൂടുതൽ ഉറപ്പുള്ള തെളിവുകൾ വേണം. മരണപ്പെട്ടയാളും അപ്പീൽവാദിയും തമ്മിൽ ശത്രുതയില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അവർ തമ്മിലുള്ള മുൻ ഇടപാടിനെക്കുറിച്ച് തനിക്ക് അറിയില്ലെന്നും മരണപ്പെട്ടയാളുടെ പിതാവായ പിഡബ്ല്യു 1 മൊഴി നൽകി.

13. മരണപ്പെട്ടയാളെ അവസാനമായി കണ്ടതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന് വിധിക്കുന്ന വിചാരണ കോടതിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ അംഗീകരിച്ചതിനാൽ, ഇതിനകം തള്ളിയ പിഡബ്ല്യു 2 ന്റെ മൊഴിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രതിയെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്നയാൾ കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. പിഡബ്ല്യു 2 ന്റെ മൊഴി നിരസിക്കാൻ ഉണ്ടായ കാരണങ്ങൾ വിചാരണ കോടതി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. വിചാരണ കോടതിക്ക് സാക്ഷികളെ നേരിൽ കാണാനും അവരുടെ മൊഴികൾ വിലയിരുത്താനുമുള്ള അവസരം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഹൈക്കോടതിയ്ക്ക് അത്തരമൊരു അവസരം ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. പ്രതിയെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്നയാളും മരണപ്പെട്ടയാളും തമ്മിൽ ഒരു പണമിടപാട് നടന്നിട്ടുണ്ടെന്നും ഇത് തർക്കത്തിന് കാരണമായെന്നും അത് തിരിച്ചടയ്ക്കുമെന്ന് അപ്പീൽവാദിക്ക് ഉറപ്പ് നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നും പിഡബ്ല്യു 2 പ്രസ്താവിച്ചു. സംഭവം നടക്കുന്നതിന് ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്ക് മുമ്പാണ് ഇത് നടന്നത്. മേൽപ്പറഞ്ഞതുപോലെയുള്ള സാഹചര്യ തെളിവുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു കേസ് കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ, കുറ്റം ചെയ്യാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യം അല്ലെങ്കിൽ പ്രേരണ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നു. ദൃക്സാക്ഷികൾ ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു കേസിൽ ഇത് നിസ്സാരമായി മാറിയേക്കാമെങ്കിലും, സാഹചര്യ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരാളെ പ്രതിചേർക്കുമ്പോൾ അത് അങ്ങനെയായിരിക്കില്ല. തർസെം കുമാർ v.ഡൽഹി അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ (1994) Supp 3 എസ്.സി.സി 367 കേസിൽ ഈ കോടതി നിയമതത്വം പരിഗണിക്കുകയും താഴെപ്പറയുന്ന

രീതിയിൽ വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് :

> "8. സാധാരണയായി, ഓരോ ക്രിമിനൽ പ്രവൃത്തിക്കും പിന്നിൽ ഒരു ഉദ്ദേശ്യമുണ്ട്, അതിനാലാണ് കുറ്റാന്വേഷണം നടത്തുമ്പോൾ അന്വേഷണ ഏജൻസിയും കോടതിയും ഒരു പ്രതിയുടെ പങ്ക് പരിശോധിക്കുമ്പോൾ കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യാനുള്ള പ്രതിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം അല്ലെങ്കിൽ പ്രേരണ എന്താണെന്ന് കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കിയ രേഖകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ് എല്ലാ ന്യായമായ സംശയങ്ങൾക്കും അതീതമായി തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, കുറ്റം ചെയ്യാനുള്ള പ്രേരണ അല്ലെങ്കിൽ ഉദ്ദേശ്യത്തിന് അതിന്റെ പ്രാധാന്യം നഷ്ടപ്പെടുന്നുവെന്ന് ഈ കോടതി ആവർത്തിച്ച് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ സാഹചര്യത്തെളിവുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഒരു കേസിൽ, പ്രതിയുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള കുറ്റകൃത്യത്തിനുള്ള ഉദ്ദേശ്യം കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നു. കുറ്റാരോപിതനായ വ്യക്തി കുറ്റം ചെയ്തെന്ന് തെളിയിക്കുന്നതിനായി പ്രോസിക്യൂഷൻ ഹാജരാക്കിയ എല്ലാ തെളിവുകളും കോടതി അംഗീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത്തരം കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യാനുള്ള പ്രേരണ അല്ലെങ്കിൽ ഉദ്ദേശ്യം തെളിക്കപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ പോലും, പ്രതിയെ ശിക്ഷിക്കാം. എന്നാൽ കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യാൻ പ്രതിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചതെന്താണെന്ന് അന്വേഷണ ഏജൻസിയും കോടതിയും കഴിയുന്നത്ര കണ്ടെത്തണം....."

14. അപ്പീൽവാദിയെ മാത്രം കുറ്റക്കാരനായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ മതിയായ തെളിവുകളില്ലെന്ന് കോടതി കണ്ടെത്തുന്നു. സാഹചര്യ തെളിവുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സ്ഥാപിതമായ നിയമ തത്വങ്ങൾ വീണ്ടും ആവർത്തിക്കാൻ കോടതി ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, എന്നാൽ, ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പദാല വീര റെഡ്ഡി **v.** ആന്ധ്രാപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം.,1989 Supp (2) എസ്.സി.സി 706 കേസിലെ

ഇനിപ്പറയുന്ന തീരുമാനം ഇവിടെ പരാമർശിക്കുന്നു :

"10. അഭിഭാഷകൻ മുന്നോട്ടുവച്ച വാദങ്ങളിലേക്ക് കടക്കുന്നതിനു മുമ്പ്, ഇപ്പോഴത്തെ കേസിൽ പ്രതിയെ കുറ്റകൃത്യവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് നേരിട്ടുള്ള തെളിവുകളൊന്നുമില്ലെന്നും പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ് സാഹചര്യ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമാണെന്നും കോടതി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഒരു കേസ് സാഹചര്യ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിലകൊള്ളുമ്പോൾ അത്തരം തെളിവുകൾ ചില നിർദ്ദിഷ്ട മാനദണ്ഡങ്ങൾ പാലിക്കണമെന്ന് ഈ കോടതി ഇതിനകം പല കേസുകളിൽ വിധിച്ചിട്ടുണ്ട് :

"(1) കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് അനുമാനിക്കാൻ കാരണമായ സാഹചര്യങ്ങൾ കൃത്യമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെടണം;

(2) ആ സാഹചര്യങ്ങൾ സംശയത്തിന് ഇടയില്ലാതെ പ്രതി തന്നെയാണ് കുറ്റം ചെയ്തതെന്ന് തെളിയിക്കണം;

(3) എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളും ചേർത്ത് വായിക്കുമ്പോൾ എല്ലാ മാനുഷിക സാധ്യതകൾക്കും ഉള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് കുറ്റകൃത്യം പ്രതി തന്നെയാണ് നടത്തിയതെന്ന നിഗമനത്തിലെത്താൻ സാധിക്കണം, അതായത്, തെളിവുകൾ അത്രത്തോളം ശക്തമായിരിക്കണം ;

(4) സാഹചര്യ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരാളെ ശിക്ഷിക്കണമെങ്കിൽ കുറ്റവാളി തന്നെയാണ് കൃത്യം നടത്തിയതെന്ന് തെളിവുകൾ വ്യക്തമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കണം. മറ്റേതെങ്കിലും അനുമാനങ്ങളിലേക്കോ അല്ലെങ്കിൽ അയാളുടെ നിരപരാധിത്വം തെളിയിക്കുന്നതിനോ അത് ഇടവരുത്തരുത്.(ഗംഭീർ v. മഹാരാഷ്ട്ര

സംസ്ഥാനം [(1982) 2 എസ്.സി.സി 351] കേസ് നോക്കുക)."

15. കേവലം ഒരു സംശയത്തിന്റെ പേരിൽ,അത് ശക്തമായ സംശയമാണെങ്കിൽ പോലും, യഥാർത്ഥ തെളിവുകൾക്ക് പകരമാവില്ലെന്ന് ചന്ദ്രകാന്ത് ഗണപത് സോവിത്കർ **v.** മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം, (1975) 3 എസ്.സി.സി കേസിൽ കോടതി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളത് വീണ്ടും ഇവിടെ ആവർത്തിക്കുന്നു.

> "16. ..... കേവലം സംശയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, അത് എത്ര ശക്തമാണെങ്കിലും, ആരെയും ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. കുറ്റാരോപിതനായ ഒരു വ്യക്തിയുടെ നടത്തിപ്പ് അല്ലെങ്കിൽ പെരുമാറ്റം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, ഒരു വ്യക്തി എന്ന നിലയിലുള്ള അയാളുടെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും പരിഗണിക്കണം, ഏതെങ്കിലും ചില പ്രവൃത്തികളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം വിലയിരുത്തരുത് എന്നതിലും തർക്കമില്ല....."

16. കേസിൽ നടത്തിയിട്ടുള്ള റിക്കവറികളിൽ (അന്വേഷണത്തിനിടയിൽ കണ്ടെടുത്ത വസ്തുക്കൾ)വളരെയധികം ആശ്രയിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിരീക്ഷണ റിപ്പോർട്ടും ശ്രുപരേഖയും തയ്യാറാക്കിയപ്പോഴും അന്വേഷണം നടത്തിയപ്പോഴും നിരവധി പേർ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. ഒപ്പുവയ്ക്കാൻ ഒരു സ്വതന്ത്ര സാക്ഷിയോടും ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല, ആരും ഒപ്പുവയ്ക്കാൻ സന്നദ്ധരായിരുന്നില്ല എന്ന പ്രോസിക്യൂഷന്റെ വിശദീകരണം വിശ്വസനീയമല്ല. ദൃക്സാക്ഷിയായി ഒപ്പിടാൻ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ സാധാരണ ആളുകൾ തയ്യാറാവാറില്ല, എന്നാൽ, മൃതദേഹത്തിന് സമീപം ധാരാളം ആളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും പോലീസ് തയ്യാറാക്കിയ രേഖകളിൽ ഒപ്പിടാൻ അവരെല്ലാവരും എങ്ങനെ വിസമ്മതിച്ചുവെന്ന് മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

17. അതുപോലെ, നിയമത്തിലെ 27–ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം റിക്കവറി വിചാരണ കോടതി ശരിയായി സംശയിച്ചു. പിഡബ്ല്യു 2 നെ പരിഗണിക്കേണ്ടതിന്റെയോ അദ്ദേഹത്തെ ഒപ്പിടിക്കേണ്ടതിന്റെയോ ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. നൽകിയ മൊഴികളിൽ ധാരാളം വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുണ്ട്. മൃതദേഹം കണ്ടെടുത്ത സമയത്ത് നിരവധി പേർ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അവരിലാരിൽ നിന്നും മൊഴിയെടുത്തിട്ടില്ലെന്ന് പിഡബ്ല്യു 2 പറഞ്ഞു. അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥനായ പി. ഡബ്ല്യു. 14, ഒരു അയൽക്കാരനോടും അന്വേഷണത്തിൽ പങ്കുചേരാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന് ഹെഡ് കോൺസ്റ്റബിൾ പി. ഡബ്ല്യു. 11 പറയുന്നു. പോലീസ് സബ് ഇൻസ്പെക്ടറായ പി. ഡബ്ല്യു. 8, അത്തരത്തിൽ ആരും മുന്നോട്ടുവരാൻ തയ്യാറായില്ലെന്നും മൊഴി നൽകി. അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥനും സമാനമായ പ്രസ്താവന നടത്തി. നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 27 പ്രകാരം റിക്കവറി നടത്തിയ സ്ഥലത്തേക്ക് യാത്ര ചെയ്ത രീതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പിഡബ്ല്യു 2,8,11,14 എന്നീ സാക്ഷികൾ നൽകിയ മൊഴിയിൽ പൊരുത്തക്കേടുണ്ട്. പോലീസ് സംഘം ജീപ്പും മോട്ടോർബൈക്കും ഉപയോഗിച്ചതായി പിഡബ്ല്യു 2 പ്രസ്താവിച്ചു. മറ്റൊരു സാക്ഷി മോട്ടോർബൈക്കോ കാൽനടയോ ആയിരുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ വേറൊരു സാക്ഷി അത് ഒരു ജിപ്സി ആയിരുന്നുവെന്ന് പറയുന്നു. കൂറുസമ്മതത്തെ തുടർന്ന് അറസ്റ്റ് രേഖപ്പെടുത്തിയ സ്ഥലവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നൽകിയ മൊഴികളിൽ കോടതി വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ കണ്ടെത്തി.

18. ബാലിസ്റ്റിക് വിദഗ്ധന്റെ റിപ്പോർട്ട് തീർച്ചയായും ഒരു ശാസ്ത്രീയ തെളിവാണ്. ലഭ്യമായ മറ്റ് അടിസ്ഥാന തെളിവുകൾക്കൊപ്പം ഈ തെളിവും ഉപയോഗിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കൂറുകൃത്യം ചെയ്യാൻ അപ്പീൽവാദിയുടെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന തോക്കാണ് ഉപയോഗിച്ചത് എന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് റിപ്പോർട്ടിൽ വ്യക്തതയില്ല.

19. മേൽപ്പറഞ്ഞ എല്ലാ വശങ്ങളും വിചാരണക്കോടതി വിശദമായി പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ വൈരുദ്ധ്യമൊന്നും കോടതി കാണുന്നില്ല, വിചാരണക്കോടതി പ്രതിയെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കിക്കൊണ്ട് ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുമ്പോൾ നിയമപ്രകാരം ആ വ്യക്തിക്ക് രണ്ട് തലത്തിലുള്ള നിയമ സംരക്ഷണം ലഭിക്കുന്നു. വിചാരണ കോടതി പ്രതിയെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കിക്കൊണ്ട് പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കുന്നതിൽ ഹൈക്കോടതി കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തേണ്ടതായിരുന്നു.

20. മേൽപ്പറഞ്ഞ വിശകലനത്തിൽ, വിചാരണക്കോടതി കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയ വിധി പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിലൂടെ ഡൽഹി ഹൈക്കോടതി നൽകിയ ശിക്ഷാവിധി റദ്ദാക്കപ്പെടുന്നു.അപ്പീലുകൾ അനുവദനീയമാണ്.

അപ്പീലുകൾ അനുവദിച്ചു.

അങ്കിത് ഗ്യാൻ

(സഹായിച്ചത് : ആർഷ് ചൗധരി, എൽസിആർഎ)